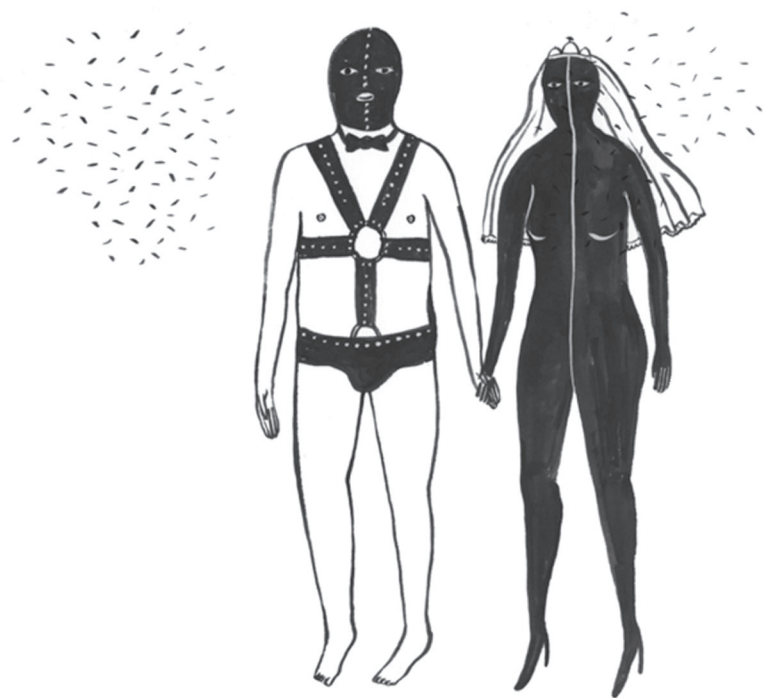

ภาคแรก : บทความวิชาการ

BDSM : กามารมณ์ภายใต้อำนาจและความเจ็บปวด

จอมพล พิทักษ์สันตโยธิน*

กฤษฎา แสงเจริญทรัพย์**

อรรวิภา พิงเงิน***

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายหลักของบทความนี้มีสองประการ ในประการแรกบทความนี้ต้องการที่จะนำเสนอ BDSM (Bondage and Discipline, Dominance and Submission, Sadism and Masochism) จากมุมมองเชิงวิชาการ เพื่อให้สังคมไทยได้รับรู้ถึงแนวคิดพื้นฐาน ลักษณะทั่วไปของกิจกรรมและความสัมพันธ์แบบ BDSM โดยหวังว่าสังคมไทยจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับ BDSM มากขึ้นและมองกิจกรรมดังกล่าวในภาพลักษณ์ใหม่ และในประการที่สองบทความนี้ต้องการที่จะชี้ให้เห็นว่าในสังคมตะวันตกแรงขับเคลื่อนทางสังคมของกลุ่มผู้นิยม BDSM การศึกษาทางจิตวิทยาตลอดจนสื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ BDSM ได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งและมีพื้นที่ในสังคมในฐานะที่เป็นรสนิยมทางเพศเฉพาะกลุ่ม หรือเพศวิถีทางเลือก ในขณะที่ในสังคมไทย BDSM ถูกตีกรอบอยู่ภายใต้ภาพลักษณ์และแนวคิดที่ว่า BDSM เป็นเรื่องของความวิปริตทางเพศและความผิดปกติทางจิต ซึ่งถูกตอกย้ำโดยหน่วยงานสาธารณสุขของรัฐ และสื่อบางสื่อ อีกทั้งแรงขับเคลื่อนทางสังคมที่ชัดเจนของกลุ่มผู้นิยม BDSM ในประเทศไทยยังไม่เข้มแข็งพอในการที่ทำให้สังคมไทยเข้าใจว่า BDSM คืออะไร จึงทำให้ BDSM ในฐานะรูปแบบหนึ่งของเพศวิถีแทบจะไม่มีพื้นที่ในสังคมไทย

ที่มาภาพ : <http://slutever.com/tag/bdsm/>

* อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

** อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

*** อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

BDSM : Eroticism under Power and Pain

Abstract

This article has two main aims. The first one is to introduce a basic concept and characteristics of BDSM (Bondage and Discipline, Dominance and Submission, Sadism and Masochism) from an academic perspective, with an expectation that Thai society would have a better understanding of and see BDSM in a new light. The second one is to point out that, in Western societies, the social movements of BDSM communities, psychological studies on BDSM and media have been playing important roles in the acceptance of BDSM as an alternative sexuality of certain groups of people. In contrast, in Thai society, BDSM is still regarded as sexual deviance and a psychological disorder. This negative image of BDSM is emphasized by the Thai public health agencies and the media. Moreover, there has not been a clear and strong social movement from BDSM practitioners in Thailand to make Thai society understand what BDSM is about so far. As a result, it could be said that BDSM as a genre of sexuality does not have a place in Thai society, as it does in Western societies.

บทนำ

ท่ามกลางกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศอันหลากหลายของมนุษย์ BDSM (Bondage and Discipline, Dominance and Submission, Sadism and Masochism) เป็นหนึ่งในรูปแบบของกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศเหล่านั้น อย่างไรก็ตามภาพของ BDSM ที่ปรากฏขึ้นในความคิดของคนทั่วไปมักจะถูกเชื่อมโยงกับกิจกรรมทางเพศที่มีลักษณะรุนแรงทั้งทางกายภาพและทางจิตใจ มีการกระทำหรือใช้เครื่องมืออุปกรณ์เพื่อพันธนาการหรือก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกาย และถูกตีตราว่าเป็นสิ่งที่แปลกแยกแตกต่างจนไปถึงขั้นเป็นเรื่องความวิปริตทางเพศหรือความผิดปกติทางจิต ทำให้ BDSM มักจะถูกสังคมมองในแง่ลบโดยเฉพาะในสังคมไทย

จุดมุ่งหมายของบทความนี้มี 2 ประการ ในประการแรกบทความนี้ต้องการที่จะนำเสนอ BDSM จากมุมมองเชิงวิชาการเพื่อให้สังคมไทยได้รับรู้ถึงแนวคิดพื้นฐาน ลักษณะทั่วไปของกิจกรรมและความสัมพันธ์แบบ BDSM และในประการที่สองบทความนี้ต้องการที่จะชี้ให้เห็นว่าในสังคมตะวันตกแรงขับเคลื่อนทางสังคมของกลุ่มผู้นิยม BDSM การศึกษาทางจิตวิทยา และสื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ BDSM ได้รับการยอมรับในระดับหนึ่งและมีพื้นที่ในสังคมในฐานะที่เป็นรสนิยมทางเพศเฉพาะกลุ่มหรือเพศวิถีทางเลือก ในขณะที่ในสังคมไทย BDSM ถูกตีกรอบอยู่ภายใต้ภาพลักษณ์และแนวคิดที่ว่า BDSM เป็นเรื่องของความวิปริตทางเพศและความผิดปกติทางจิตซึ่งถูกตอกย้ำโดยหน่วยงานสาธารณสุขของรัฐและสื่อ อีกทั้งแรงขับเคลื่อนทางสังคมของกลุ่มผู้นิยม BDSM ในประเทศไทยยังไม่เข้มแข็งและชัดเจนพอที่จะทำให้สังคมไทยเข้าใจว่า BDSM คืออะไร จึงทำให้ BDSM ในฐานะเพศวิถีทางเลือกแทบจะไม่มีพื้นที่ในสังคมไทย บทความนี้จะเริ่มต้นด้วยการนำเสนอแนวคิดเบื้องต้นและคำนิยามของ BDSM ต่อมาจะเป็นการอธิบายถึงลักษณะทั่วไปของ BDSM และทำการวิเคราะห์ระดับความรุนแรงของกิจกรรมและความสัมพันธ์ BDSM ทั้งทางกายภาพ (physical) และทางจิตใจ (mental) และส่วนสุดท้ายจะเป็นการวิเคราะห์สถานะของความรับรู้และยอมรับของ BDSM ภายใต้กรอบแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักโดยเปรียบเทียบระหว่างสังคมตะวันตก และในสังคมไทย

วิธีการศึกษา

บทความนี้เป็นการศึกษาทางเอกสารเป็นหลัก โดยใช้หนังสือ นวนิยาย บทความ และข่าวต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งที่เป็นลักษณะเอกสารกระดาษและเอกสารออนไลน์จากทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศเป็นหลัก

¹ สังคมตะวันตกในบทความนี้ได้ยกเอาประเทศในยุโรปที่ไม่เคร่งศาสนา เช่น ประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และเนเธอร์แลนด์ และประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นตัวแทน

ผลการศึกษา :

1. แนวคิดเบื้องต้นและคำนิยามของ BDSM

“เพศไม่ใช่แค่เรื่องสปีพันธุ์ แต่เรื่องเพศนั้นยังเกี่ยวข้องกับความเพลิดเพลินและความสนุกสนาน ... เพศจึงเป็นเรื่องของปฏิกิริยาตอบสนองระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน ...” (ธเนศ วงศ์ยานนาวา, 2551: 53) จึงไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกใจที่มนุษย์จะแสวงหาและสรรหาวิธีการ กิจกรรม หรือสร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบลักษณะต่างๆ เพื่อให้บรรลุถึงความพึงพอใจทางเพศ

BDSM ซึ่งย่อมาจาก Bondage and Discipline, Dominance and Submission, Sadism and Masochism (การพันธนาการและการลงโทษ การใช้อำนาจและการอยู่ภายใต้อำนาจ การมีความสุขจากการทรมานผู้อื่นและการมีความสุขจากการถูกผู้อื่นทรมาน) ก็เป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ (erotic activity and relationship) รูปแบบหนึ่งที่ถูกสร้างขึ้นและดำเนินไปเพื่อเป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งเช่นเดียวกับกิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศรูปแบบอื่นๆ นั่นก็คือความพึงพอใจทางเพศ ในความเป็นจริงอาจกล่าวได้ว่า BDSM ไม่ใช่สิ่งแปลกใหม่แต่อย่างใด หากแต่เป็นสิ่งที่มามีมาตั้งแต่อดีต จากหลักฐานทางโบราณคดีได้แสดงให้เห็นว่าการปรากฏตัวของกิจกรรมทางเพศที่มีลักษณะในทำนองเดียวกับ BDSM² มีมา ตั้งแต่ยุคศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาลแล้ว ตัวอย่างเช่นภาพบนผนังปูนเปียก (fresco) ในสุสานแห่งการเขียนตี (Tomb of Whipping) ใกล้เมือง Tarquinia ประเทศอิตาลี ซึ่งเป็นภาพแสดงถึงการร่วมเพศระหว่างชายสองคนกับหญิงหนึ่งคน โดยชายคนหนึ่งกำลังตีไปที่ร่างกายของหญิงด้วยมือเปล่า ในขณะที่ชายอีกคนหนึ่งเงื้อสิ่งที่เหมือนแส้กำลังจะเขียนลงไปที่ตัวหญิงผู้นั้น (Sybille Haynes, 2000: 234)

“Pleasure and pain, reward and punishment ...” (E.L. James, 2011: 504) เป็นข้อความตอนหนึ่งจากนิยายเรื่อง Fifty Shades of Grey³ ที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะพื้นฐานของ BDSM ได้อย่างเด่นชัดว่า BDSM เป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางกายภาพ (physical action) ที่มีส่วนผสมความรุนแรง (violence) ไม่ว่า

² ในสมัยโบราณยังไม่ปรากฏว่ามีคำเรียกเฉพาะของกิจกรรมและรสนิยมทางเพศที่ใช้ความรุนแรงและความเป็นปวดแต่อย่างใด คำว่า ซาดิสม์ (Sadism) และ มาโซคิสม์ (Masochism) เป็นคำที่ถูกสร้างขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 19 เพื่อเรียกรสนิยมและกิจกรรมทางเพศดังกล่าว โดยคำว่า “Sadism” นั้นมีต้นกำเนิดมาจากชื่อของนักประพันธ์นวนิยายชาวฝรั่งเศสที่ชื่อว่า Marquis de Sade (1740 - 1814) ส่วนคำว่า “Masochism” มีที่มาจากชื่อนักประพันธ์ชาวออสเตรียที่ชื่อว่า Leopold von Sacher-Masoch (1836-1895)

³ ดูภาคผนวก

จะอยู่ในระดับใดก็ตามเพื่อก่อให้เกิดความเจ็บปวด (pain) แต่ทั้งนี้ความเจ็บปวดดังกล่าวมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะสร้างความพึงพอใจ (pleasure) ทางการรมณ์ให้เกิดขึ้นกับฝ่ายผู้กระทำและ/หรือฝ่ายผู้ถูกระทำ ในขณะเดียวกัน BDSM ก็มีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและการควบคุมเชิงจิตวิทยา (psychological manipulation and control) ที่ปรากฏตัวอยู่ในรูปแบบของการที่ผู้ใช้อำนาจทำการลงโทษ (punishment) หากผู้อยู่ใต้อำนาจมีการขัดขืนคำสั่ง และให้รางวัล (reward) หากผู้อยู่ใต้อำนาจปฏิบัติตามคำสั่ง

ลักษณะอันเด่นชัดของ BDSM ประการหนึ่ง คือ ความสัมพันธ์แบบ Sado-masochism โดยชาติสม์ (Sadism) หมายถึงการที่ผู้กระทำได้รับความตื่นเต้นและความเพลิดเพลินทางเพศจากการได้ใช้ความรุนแรงทางกายภาพและ/หรือทางจิตใจกับผู้ถูกระทำและเห็นความทรมานของผู้ถูกระทำนั้น ในขณะที่มาโซคิสม์ (Masochism) หมายถึงความสัมพันธ์ในด้านกลับที่ผู้ถูกระทำจะเกิดความกระตุ่นเร้าทางเพศจากการถูกใช้ความรุนแรงรวมถึงการยอมตกอยู่ใต้อำนาจของผู้กระทำ

เรื่องราวของกิจกรรมและรสนิยมแบบชาติสม์ถูกสะท้อนผ่านนวนิยายคลาสสิกของนักประพันธ์ชาวฝรั่งเศสนาม Marquis de Sade (1740 - 1814) ผู้เป็นต้นกำเนิดของคำว่า Sadism นวนิยายเรื่อง 120 Days of Sodom (Les 120 journées de Sodome)⁴ นำเสนอภาพความหรรษาทางเพศอันเกิดจากกิจกรรมชาติสม์ การใช้ความรุนแรง การทรมาน และการลดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ในรูปแบบต่างๆทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดย “ผู้ถูกระทำ” ถูกจัดวางตำแหน่งให้อยู่ในลักษณะของ “เหยื่อ” ของ “ผู้กระทำ” ซึ่งมีสถานะเป็นผู้แสวงหาความตื่นเต้น ความกระตุ่นเร้า และความหรรษาทางเพศจากการทรมานดังกล่าว นอกจากนี้ กิจกรรมทางเพศที่รุนแรงเหล่านี้กระทำต่อ “เหยื่อ” มีลักษณะเป็นการบังคับ “เหยื่อ” ตกอยู่ในสถานะจำยอมโดยที่ไม่ได้มีความสุขทางเพศใดร่วมด้วยจากการกระทำดังกล่าว คงจะมีแต่เพียงความเจ็บปวดทรมานเท่านั้น นอกจากนี้ในนวนิยายเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่า “ผู้กระทำ” อยู่ในสถานะที่เหนือกว่า “ผู้ถูกระทำ” ในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอำนาจ สถานภาพ อายุ และพยายามที่จะสถาปนาความเป็นมนุษย์ผู้แสวงหาความสุขทางเพศได้อย่างเสรีให้อยู่เหนือ “เหยื่อ” ซึ่งถูกปฏิบัติเยี่ยงสิ่งของเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของ “ผู้กระทำ” เท่านั้น ส่วน Philosophy in the Bedroom (La philosophie dans le boudoir)⁵ นำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ทางเพศแบบชาติสม์ที่จุดเริ่มต้นแห่งความเพลิดเพลินทางเพศเริ่มต้นจากความไม่รู้และความทรมาน ก่อนที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความรู้และความหรรษาทางเพศในภายหลัง

⁴ ดูภาคผนวก

⁵ ดูภาคผนวก

นอกจากนี้นวนิยายเรื่องนี้ยังได้แสดงให้เห็นด้านมืดแห่งสันดานดิบของมนุษย์ ตามที่ Sade เชื่อว่ามนุษย์เป็นสิ่งชีวิตที่กำเนิดมาพร้อมกับความเลวร้ายในระดับสุดขีด (ultimately evil) ที่สามารถทำสิ่งใดๆก็ได้ตามแต่ที่ตนเองปรารถนาเพียงเพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงเหตุผลความถูกต้องศีลธรรมหรือคุณธรรมใดๆ แนวคิดนี้ถูกนำเสนอผ่านตัวละครที่เข้าไปพัวพันกับเพศสัมพันธ์ในรูปแบบที่อาจมองได้ว่า “วิปริต” (perversion) เช่นการเสกสวาททางทวารหนัก (sodomy) การมีเพศสัมพันธ์ในเครือญาติ (incest) และการกระทำความผิดทางกฎหมายโดยไม่คำนึงถึงอันตรายใดๆที่เกิดขึ้นต่อร่างกาย จิตใจของอีกฝ่ายเพื่อตอบสนองความพึงพอใจในเพศรสของผู้กระทำ

สวรสนิยมและกิจกรรมแบบมาโซคิสม์ได้ถูกถ่ายทอดผ่านนวนิยายเรื่อง *Venus in Furs*⁶ ของนักเขียนชาวออสเตรีย Leopold von Sacher-Masoch (1836-1895) ต้นกำเนิดของคำว่า Masochism โดยในนวนิยายเรื่องนี้ได้นำเสนอสรสนิยมทางเพศที่ตัวละครฝ่ายชายได้รับความตื่นเต้นหรรษาทางกายารมณ์จากการถูกตัวละครฝ่ายหญิงกระทำการต่างๆต่อร่างกายและจิตใจ โดยเป็นการนำเสนอภาพผู้หญิงที่มีอำนาจเหนือ ฝ่ายชาย (จากความยินยอมของฝ่ายชาย) เป็นการสลับบทบาทจากฝ่ายชายไปเป็นฝ่ายหญิงมีอำนาจเหนือกว่า และยังเป็นการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำหรือผู้ใช้อำนาจและผู้ตามหรือผู้อยู่ใต้อำนาจผ่านกิจกรรมและสรสนิยมแบบ Sado-masochism ด้วย นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอีกประการคือ ในขณะที่ตัวละครฝ่ายชายได้รับความตื่นเต้นสุขใจทางเพศจากการถูกกระทำ ก็ไม่เป็นที่แน่ชัดว่าฝ่ายหญิงจะตระหนักถึงความระทมทุกข์ปวดร้าว (แม้จะปนด้วยความสุข) ของฝ่ายชายมากน้อยแค่ไหน

ในด้านมุมมองและค่านิยมในปัจจุบันของ BDSM ในแง่ของเพศวิถีนั้นมีความเป็นพลวัตร ลื่นไหลไปตามแต่บริบทและผู้ให้ค่านิยม นักวิชาการทางเพศศึกษา Kathy Session (2007:12) ได้ให้ค่านิยม BDSM ว่าหมายถึง “ความหลากหลายของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเชิงกามารมณ์ที่มีความยินยอม (consent) ทั้งสองฝ่ายโดยปฏิสัมพันธ์นี้จะเกี่ยวข้องกับการใช้ การรับความเจ็บปวด และ/หรือการสถาปนาอำนาจเหนือและอยู่ภายใต้อำนาจดังกล่าว” หรือ นักวิชาการทางจิตและเพศบำบัด Charles Moser และ Peggy Kleinplatz (2007: 35) ให้ความหมายของ BDSM ว่าหมายถึง “กลุ่มของพฤติกรรมทางเพศซึ่งมีความแตกต่างของอำนาจไม่ว่าในลักษณะโดยชัดเจนหรือโดยปริยายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งของปฏิสัมพันธ์เชิงกามารมณ์” หรือ ค่านิยมที่ Zaina Mahmoud (2015) ได้ให้ไว้อย่างน่าสนใจว่า “BDSM คือ ความชื่นชอบทางเพศที่อยู่นอกเหนือกิจกรรมทางเพศแบบธรรมดา (หรือ

⁶ ดูภาคผนวก

ที่เรียกว่า Vanilla Sex) ... ซึ่งรวมถึงการแลกเปลี่ยนอำนาจในการควบคุมบงการ การสวมบทบาทต่างๆ (role-playing) และความยินยอม ... ที่ต้องเกิดขึ้นก่อนและดำเนินไประหว่างกิจกรรม โดยหัวใจสำคัญของทุกค่านิยม BDSM คือ ความเจ็บปวดในฐานะความสุขที่เกิดจากความยินยอม” จากค่านิยมต่างๆเหล่านี้สามารถสรุปได้ว่า BDSM เป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการใช้การกระทำทางกายภาพและการใช้อำนาจ/อยู่ใต้อำนาจในบริบททางเพศภายใต้ความยินยอมพร้อมใจของผู้ที่อยู่ในความสัมพันธ์ทุกฝ่ายเพื่อนำไปสู่ความพึงพอใจทางกามารมณ์นั่นเอง

เมื่อเปรียบเทียบแนวคิดและค่านิยมของ BDSM ในปัจจุบันกับเนื้อหาของนวนิยายที่นำเสนอเรื่องราวกิจกรรมชาติสม์ของ Sade จะพบว่าในการมีเพศสัมพันธ์แบบ BDSM ตามความหมายในปัจจุบัน คู่สัมพันธ์ทั้งสองฝ่ายต่างก็มีความยินยอมพร้อมใจภายใต้ข้อตกลงอย่างเคร่งครัดในลักษณะของหลักกฎหมายทั่วไปที่ว่า สัญญาต้องเป็นสัญญา (pacta sunt servanda) แม้ว่าข้อตกลงหรือกิจกรรมทางเพศนั้นอาจจะนำมาสู่ความเจ็บปวดทางร่างกายบ้างก็ตาม (อย่างไรก็ตามความเจ็บปวดนั้นต้องอยู่ในระดับที่ปลอดภัยแก่ร่างกายและชีวิต) ก็เพื่อนำไปสู่ความเพลิดเพลินในทางเพศร่วมกัน แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงการก้าวข้ามเส้นพรมแดนของการสร้างความพึงพอใจทางเพศไปสู่การใช้ความรุนแรง การทรมาน ทางร่างกายและจิตใจจนถึงแก่ชีวิตโดยตั้งใจหรือที่เป็นการฆาตกรรมแต่อย่างใด ซึ่งแนวคิด BDSM ในปัจจุบันนั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับแนวคิดและมุมมองที่ Sade นำเสนอในนวนิยายของตนแบบสุดโต่งว่าในกิจกรรมชาติสม์นั้น การกระทำใดๆก็ตามแม้กระทั่งการฆาตกรรม หากทำไปด้วยความปรารถนาในการตอบสนองความพึงพอใจของผู้กระทำ การกระทำนั้นก็ไม่ควรถูกถือว่าเป็นอาชญากรรมหรือได้รับการลงโทษ

2. ลักษณะทั่วไปของ BDSM

ลักษณะทั่วไปของ BDSM สามารถแยกพิจารณาได้เป็น 2 แนวโน้มที่สำคัญ คือ 1) BDSM เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ และ 2) BDSM เป็นเรื่องของกิจกรรมการกระทำในแง่มุมมองของ BDSM ที่เป็นความสัมพันธ์ Martin Weinberg Collin Williams และ Charles Moser (1984: 380-381) ได้ทำการศึกษาและสรุปลักษณะหลักๆของความสัมพันธ์แบบ BDSM ว่ามีอยู่ 5 ประการ อันได้แก่ 1) ต้องมีความสัมพันธ์ในลักษณะที่ฝ่ายหนึ่งมีการใช้อำนาจและอีกฝ่ายยอมที่จะตกอยู่ภายใต้อำนาждังกล่าว (Dominance and Submission) โดยฝ่ายผู้ใช้อำนาจเหนือมักจะเรียกว่า sadist, dominant, dominator, dominatrix, top, master, mistress หรือ คำว่า ‘S’ และฝ่ายผู้อยู่ใต้อำนาจจะเรียกว่า masochist, submissive, bottom, slave หรือ

แค่คำว่า ‘M’ ส่วนในกรณีภาษาไทยนั้นการเฝ้าสังเกตการใช้คำเรียกขานกันในเว็บไซต์หาคู่ BDSM แห่งหนึ่งพบว่า⁷ ในภาษาไทยจะใช้คำว่า “นาย” “เจ้านาย” “มาสเตอร์” หรือ “นายหญิง” เรียกผู้ที่ใช้อำนาจเหนือ และใช้คำว่า “บ่าว” หรือ “ทาส” “ทาสหนุ่ม” หรือ “ทาสสาว”

2) มีการแสดงบทบาทสมมุติต่างๆ (role-playing) ซึ่งคู่ร่วมกิจกรรมหรือความสัมพันธ์แบบ BDSM จะเป็นผู้กำหนดร่วมกัน เช่น ฝ่ายหนึ่งเล่นบทเป็นนายทาส และอีกฝ่ายหนึ่งสวมบทเป็นทาส

3) มีการให้ความยินยอม (consensuality) กล่าวคือ ผู้เข้าร่วมจะต้องมีการตกลงร่วมกัน ให้ความยินยอมก่อนและตลอดทั้งกิจกรรมและความสัมพันธ์ว่าให้สามารถที่จะ “เล่น” ได้ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าซึ่งความยินยอมนั้นถือเป็นหัวใจหลักของ BDSM กว้างได้ หากปราศจากความยินยอมโดยเฉพาะจากฝ่ายผู้อยู่ใต้อำนาจหรือถูกกระทำ กิจกรรมเหล่านั้นจะถือเป็นการล่วงละเมิดไม่ใช่ BDSM ในลักษณะเดียวกับที่ความยินยอมเป็นตัวแบ่งระหว่าง “การมีเพศสัมพันธ์” กับ “การข่มขืนกระทำชำเรา” นอกจากนี้ในข้อตกลงที่จะมีการยินยอมทุกฝ่ายจะมีการกำหนด “ข้อจำกัด” โดยที่ผู้ใช้อำนาจเหนือจะต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ข้อจำกัดตามที่ตกลงกันได้ห้ามเอาไว้ เช่น มีข้อตกลงว่าห้ามใช้น้ำดาเทียมหยดลงบนอวัยวะเพศ หรือห้ามใช้อุปกรณ์การเย็บเย็บที่ทำให้ผิวหนังแตกเกิดบาดแผลลึก เป็นต้น การละเมิดข้อตกลงถือว่าเป็นความละเมิดต่อความไว้วางใจและถือเป็นการประพฤติด้อย่างร้ายแรงในชุมชน BDSM (Charles Moser และ Peggy Kleinplatz, อ้างแล้ว: 38) ซึ่งจากบริบทนี้เองที่ทำให้สามารถพิจารณา BDSM ได้ในอีกแง่มุมหนึ่งที่เป็นความสัมพันธ์พิเศษบางอย่างระหว่างคู่สัมพันธ์ กล่าวคือ หากลักษณะของความสัมพันธ์ รวมถึงการแสดงออกซึ่งความรู้สึกระหว่างคู่สัมพันธ์ในกระแสหลัก ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความอบอุ่น การให้เกียรติ ความไว้วางใจ การฝากชีวิตไว้แก่กันและกัน ซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม คู่สัมพันธ์แบบ BDSM ก็มีคุณสมบัติในลักษณะนั้นเช่นเดียวกันหากแต่เป็นการทำสิ่งซึ่งเป็นนามธรรมเหล่านั้นให้ปรากฏชัดขึ้นในลักษณะที่เป็นรูปธรรมภายใต้สถานการณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมา กล่าวคือ ในระหว่างการร่วมกิจกรรม BDSM นั้น ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ หรือ submissive จะต้องเชื่อใจและมั่นใจในตัวผู้ใช้อำนาจเหนือ หรือ dominant อย่างถึงที่สุดว่าจะไม่ล่วงละเมิดต่อข้อสัญญา และความยินยอมที่ตนได้เคยให้ไว้ เปรียบเสมือนกับเป็นการยอมฝากชีวิตไว้ให้กับคู่สัมพันธ์ของตนอย่างจับต้องสัมผัสได้ สำหรับ dominant ก็ต้องรักษาสัญญาที่ได้ให้ไว้แก่คู่สัมพันธ์ของตนไว้อย่างมั่นคงเช่นเดียวกัน ในแง่นี้กล่าวอาจพิจารณาได้ว่าในความสัมพันธ์แบบ BDSM ที่แท้จริงแล้ว ความไว้วางใจ ความไว้วางใจ อาจจะได้รับ การยอมรับและปฏิบัติโดยเคร่งครัดมากเสียยิ่งกว่าความสัมพันธ์ทางเพศกระแสหลัก เนื่องจากการวางเดิมพันความไว้วางใจดังกล่าว ด้วยร่างกายและชีวิตของคู่สัมพันธ์อีกฝ่ายนั่นเอง

⁷<http://www.fetishthai.com/index.php?lay=show&ac=webboard>

4) อยู่ในบริบททางเพศ หมายถึงกิจกรรมและความสัมพันธ์ทั้งหมดที่ทุกฝ่ายมีอยู่ในบริบททางเพศทั้งสิ้น กล่าวคือ การกระทำและความสัมพันธ์ต่าง ๆ นั้นมีนัยยะทางเพศและมีเป้าหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจทางกามารมณ์ และ 5) ต่างเข้าใจร่วมกันว่ากิจกรรมและความสัมพันธ์ของทุกฝ่ายคือ BDSM

สำหรับ BDSM ในแง่ของกิจกรรมการกระทำ Charles Moser และ Peggy Kleinplatz (2007) ได้นำเสนอสาระสำคัญของกิจกรรมของ BDSM ไว้อย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะในเรื่องของ การพันธนาการ (bondage) และ ความเจ็บปวดทางร่างกาย (physical pain)

ในส่วนของการพันธนาการนั้น Charles Moser และ Peggy Kleinplatz (2007: 39-40) มองว่าเป็นกิจกรรมหรือการกระทำที่แสดงถึงและเป็นตัวแทนของการใช้อำนาจเหนือผู้อยู่ใต้อำนาจ กล่าวคือเป็นการใช้อำนาจเพื่อที่จะควบคุม กำกับ และห้ามไม่ให้อีกฝ่ายสามารถเคลื่อนไหวร่างกายได้ตามใจตน ซึ่งการพันธนาการในลักษณะนี้จะมีการใช้เครื่องมืออย่างเช่น เชือก โซ่ ผ้าพลาสติก รั้วผ้า เทปขาว หรือ กุญแจมือ เป็นต้น โดยผู้ถูกมัดอาจสวมเสื้อผ้าอยู่ อยู่ในสภาพเปลือยเปล่า หรือทั้งเปลือยก็ได้ ในบางครั้งก็จะมีการมัดร่างกายเข้ากับวัตถุอื่นๆ เช่น กางเขนรูป T หรือ X เติง หรือ เก้าอี้ เป็นต้น ในประเทศญี่ปุ่นมีการพัฒนารูปแบบการมัดที่เรียกว่า Shibari (縛り) ซึ่งมีวิธีและเทคนิคในการมัดขั้นสูงและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Margot Weiss, 2011: viii) และบางครั้งถือเป็นศิลปะ⁸ นอกจากการพันธนาการในรูปแบบการมัดแล้ว การกักขังไว้ในพื้นที่แคบๆ เช่น ในกรง หรือการใช้ปลอกคอสวมให้แก่ฝ่ายหนึ่งโดยมีปลายเชือกอยู่ในมือของอีกฝ่ายหนึ่งโดยที่ผู้ถูกกักขังหรือสวมปลอกคอยังพอมีอิสระในการเคลื่อนไหวได้บ้างแต่ก็อยู่ภายใต้ขอบเขตที่จำกัดอย่างมากก็เป็นรูปแบบหนึ่งที่นิยมกระทำกัน ในชุมชน BDSM จุดสำคัญที่สุดของการพันธนาการคือความปลอดภัยที่ผู้มัดจะต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษ คือ การมัดหรือพันธนาการนั้นจะต้องไม่ไปขัดขวางการหายใจ การไหลเวียนของเลือดหรือกระบบประสาทซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อผู้ถูกมัดได้ นอกจากนี้ผู้มัดหรือผู้กักขังจะต้องไม่ปล่อยให้ผู้ถูกมัดหรือผู้ถูกกักขังอยู่ตามลำพัง และต้องเตรียมเครื่องมือพิเศษ เช่น กรรไกร มีด กุญแจสำรอง หรือเครื่องมือตัดเหล็ก ไว้เมื่อเกิดกรณีฉุกเฉินจะได้สามารถปลดปล่อยผู้ถูกมัดหรือผู้ถูกกักขังได้ทันทั่วทั้ง

ในเรื่องการทำให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกายนั้น Charles Moser และ Peggy Kleinplatz (2007:45-46) ให้ความเห็นว่าในบริบท BDSM ความเจ็บปวดทางร่างกายที่เกิดขึ้นนั้นเป็นรูปแบบเฉพาะของความเจ็บปวดที่มุ่งหมายจะให้เกิดการกระตุ้นเร้าหรือความสุขทางเพศ ไม่ใช่การทำให้เกิดความเจ็บปวดแบบสุ่ม (random pain) และไม่ใช่ความเจ็บปวดที่

⁸ ดูตัวอย่างการมัดแบบ Shibari ที่ <https://www.youtube.com/watch?v=IEmm3aWQab0>

ตั้งใจก่อเกิดการบาดเจ็บแก่ร่างกายนอกเหนือบริบทความรู้สึทางกามารมณ์เหมือนอย่างกรณีการทำร้ายร่างกาย สำหรับผู้ปฏิบัติ BDSM บางคนความน่าหลงใหลในความเจ็บปวดนั้นไม่ใช่ความเจ็บปวดโดยตัวมันเองแต่เป็นความคิดว่าตนจะได้รับ ความเจ็บปวดต่างหากที่ก่อให้เกิดความสุขทางเพศ เช่นเดียวกับกรณีของการพนันการ การที่ฝ่ายหนึ่งรับรู้ว่าจะได้รับความเจ็บปวดทางร่างกายจากการกระทำของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการรับรู้และยอมรับถึงอำนาจที่ด้อยกว่าในความสัมพันธ์นี้ และในขณะเดียวกันผู้ที่สร้างความเจ็บปวดก็เป็นผู้ใช้อำนาจที่เหนือกว่าดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่าเรื่องความเจ็บปวดทางร่างกายในบริบทของ BDSM ก็เป็นเรื่องของปฏิสัมพันธ์เชิงอำนาจเช่นกัน การสร้างความเจ็บปวดทางร่างกายมีหลายรูปแบบตั้งแต่ การใช้มือตีไปทั่วบางส่วนของร่างกาย ใช้แสฟาด (ซึ่งแสก็มีหลายชนิดและทำจากวัสดุที่หลากหลาย เช่น หนัง หรือ วัสดุสังเคราะห์ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดในระดับที่ต่างกัน) การใช้ น้ำตาเทียนหยด (ซึ่งในบางกรณีเทียนที่ใช้เป็นเทียนที่มีจุดหลอมเหลวต่ำทำให้น้ำตาเทียนมีอุณหภูมิไม่สูงมากจนเป็นอันตราย) การใช้เข็มหรือตะขอแทงทะลุผิวหนัง การใช้กระแสไฟฟ้าในระดับต่ำๆ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายของผู้ถูกกระทำมีได้หลายระดับ จากแค่รอยแดงที่หายไปในเวลาไม่กี่นาที่ รอยฟกช้ำหรือรอยแผลที่ปรากฏนานหลายวันแต่ไม่สาหัสนัก จนถึงรอยแผลเป็นที่เกิดจากการใช้มีดหรือเครื่องมือแฉกและแผลเผาไหม้จากการถูกโลหะร้อนติดรา⁹ เช่นเดียวกันกับกรณีของการพนันการ ผู้กระทำจะต้องให้ความใส่ใจอย่างยิ่งกับการกระทำตนว่าการสร้างความเจ็บปวดดังกล่าวต้องอยู่ในการควบคุมของตนได้ และไม่ละเมิดข้อตกลงใดๆที่เป็นข้อจำกัดที่ได้ตกลงกับอีกฝ่ายไว้ก่อน หยุดการกระทำทันทีเมื่ออีกฝ่ายบอกให้หยุด (ซึ่งจะมีการตกลงคำที่เรียกว่า “safe word” เมื่อกล่าวคำนี้หรือแสดงสัญลักษณ์ทางร่างกายออกมา ผู้กระทำจะต้องหยุดทันที) และที่สำคัญจะต้องคำนึงถึงความปลอดภัยสูงสุดของผู้ถูกกระทำ

3. ระดับความรุนแรงของกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM

โดยลักษณะธรรมชาติของกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM นั้นเป็นกิจกรรมที่มีความรุนแรงแฝงเร้นอยู่ด้วย จึงจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาถึงระดับความรุนแรงของกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM เพื่อให้เกิดเส้นแบ่งที่ชัดเจนว่าพฤติกรรมทางเพศแบบ BDSM ลักษณะใดบ้างที่ควรจัดอยู่ในระดับความรุนแรงที่สังคมควรเปิดใจยอมรับได้ และลักษณะใดบ้างที่มีความรุนแรงเกินกว่าที่สังคมจะยอมรับและควรต้องมีการควบคุมโดยรัฐเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อตัวคู่สัมพันธ์ BDSM เอง และเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องดังกล่าวให้แก่สังคม ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 ประการ ดังนี้

⁹ ซึ่งการก่อให้เกิดการบาดเจ็บต่อร่างกายในบางกรณีอาจถือเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามกฎหมาย

3.1) ลักษณะของกิจกรรม BDSM ในทางกายภาพ (Physical BDSM) การแบ่งในลักษณะนี้ เป็นการแบ่งโดยอาศัยระดับของความรุนแรงที่ฝ่ายผู้กระทำ หรือ dominant ลงมือกระทำเอาแก่เนื้อตัวร่างกายของฝ่ายผู้ถูกระทำ หรือ submissive โดยศึกษาเทียบเคียงกับลักษณะการกระทำความผิดต่อชีวิต หรือร่างกาย ตามที่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา อันได้แก่ 1) การใช้กำลังทำร้าย โดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ¹⁰ 2) การทำร้ายเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ¹¹ 3) การทำร้ายร่างกายได้รับอันตรายสาหัส¹² และ 4) การทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย¹³ การแบ่งในลักษณะดังกล่าวทำให้สามารถพิจารณาถึงระดับของความรุนแรงโดยทั่วไปที่อาจเกิดขึ้นต่อเนื้อตัวร่างกาย หรือชีวิตของ submissive อันเกิดจากกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM ได้ แต่อย่างไรก็ดี การแบ่งในลักษณะดังกล่าวเป็นเพียงการแบ่งการกระทำในลักษณะที่ต้องมีการใช้กำลังกระทำ ความรุนแรง เอากับเนื้อตัวร่างกายของฝ่ายผู้ถูกระทำ เช่น การเอาไม้ตีจนขึ้นรอยแดง การเอาเข็มแหลมมาทิ่มแทงตามเนื้อตัวร่างกาย การหยदन้าตาเทียนใส่ ฯลฯ เพียงเท่านั้น หรือกรณีที่ใช้ความรุนแรงเกินไปจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยไม่ตั้งใจ เช่น กรณีที่นักเรียนมัธยมปลายชาวฟิลิปปินส์คู่หนึ่งเลียนแบบฉากการเฆี่ยนตีจากภาพยนตร์เรื่อง Fifty Shades of Greys แต่ฝ่ายชายใช้หางกระเบนเขี่ยแทนเข็มขัด ทำให้ฝ่ายหญิงเสียชีวิตจนถึงแก่ชีวิต (“เด็กหญิงป็นส์เสียชีวิตเลียนแบบ’ฟฟตี เซดส์ ออฟ เกรย์’”, 2558)

และนอกจากนี้ยังมีกิจกรรมแบบ BDSM บางอย่างที่มีมีการแสดงออกถึงลักษณะของความรุนแรง แต่ยังไม่ถึงขั้นมีการใช้กำลังกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของอีกฝ่าย เช่น การที่ผู้ถูกระทำอยู่ในชุดหนัง ถูกพันธนาการข้อมือด้วยกุญแจมือโพลั่วด้านหลัง และมีผ้าปิดตา โดยมิได้มีการแสดงออกถึงลักษณะของการใช้กำลังทำร้าย หรือมีการกระทำโดยใช้แรงกำลังทางกายภาพอื่นใดอีก ซึ่งเฉพาะเพียงแค่การกระทำลักษณะดังกล่าว ยังไม่อาจถือได้ว่าเป็นการทำร้ายร่างกายโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 391 อันเป็นการกระทำความผิดลหุโทษ ได้ หรือหากจะเป็นถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดอาญา ก็คงจะเป็นเรื่องของการกระทำความผิดต่อเสรีภาพเพียงเท่านั้น

3.2) ลักษณะของกิจกรรม BDSM ในทางอารมณ์ (Emotional BDSM) การแบ่งกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM ในทางอารมณ์ เป็นการแบ่งโดยอาศัยระดับของอารมณ์และความรู้สึก ของคู่สัมพันธ์ทั้งทางฝ่ายผู้กระทำและฝ่ายผู้ถูกระทำเป็นเครื่องมือในการแบ่ง ดังต่อไปนี้

¹⁰ มาตรา 391 ประมวลกฎหมายอาญา

¹¹ มาตรา 391 ประมวลกฎหมายอาญา

¹² มาตรา 391 ประมวลกฎหมายอาญา

¹³ มาตรา 391 ประมวลกฎหมายอาญา

3.2.1 ระดับความสัมพันธ์โรแมนติก (Romantic level) เป็นระดับอารมณ์ในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคู่สัมพันธ์ ซึ่งอาจมีการแสดงออกโดยการหยอกเย้า การดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ซึ่งระดับอารมณ์ในลักษณะดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในกลุ่มกระแสหลัก และในกลุ่ม BDSM ซึ่งแทบจะแยกความแตกต่างของบุคคลผู้มีรสนิยมทาง BDSM ออกจากกลุ่มกระแสหลักไม่ได้

3.2.2 ระดับกามารมณ์ (Erotic level) เป็นระดับอารมณ์ที่สืบเนื่องมาจากระดับความสัมพันธ์ปกติ แต่ยังไม่ถึงขั้นการมีเพศสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามระดับกามารมณ์นั้นอาจนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในระดับดังกล่าว อาจจะยังไม่ได้มีภาพการกระทำรุนแรงกับเนื้อตัวร่างกายของคู่สัมพันธ์ แต่อาจมีการแสดงออกถึงสัญลักษณ์บางอย่างที่เป็นการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก และความต้องการทางเพศ เช่น การสวมใส่ชุดหนังรัดรูป การสวมหน้ากาก การถือหรือห้อยอุปกรณ์ต่างๆ เช่น แส้ ฤๅษีมือ หรือเทียนไข ไปมา ซึ่งแม้จะยังไม่มีการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของคู่สัมพันธ์ แต่ลักษณะดังกล่าวก็อาจก่อให้เกิดความรู้สึกทางกามารมณ์ซึ่งถือได้ว่าเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรม BDSM แล้ว

3.2.3 ระดับการมีเพศสัมพันธ์ (Sexual level) เป็นระดับของการแสดงออกถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างคู่สัมพันธ์แบบ BDSM โดยอาจมีเรื่องของความรุนแรงที่กระทำต่อคู่สัมพันธ์อีกฝ่ายอย่างชัดเจน รวมถึงการนำอุปกรณ์ต่างๆ ที่อันตรายเข้ามาเกี่ยวข้อง และใช้ประกอบในการมีเพศสัมพันธ์ เช่น เชือก ฤๅษีมือ ฤๅษีมือ ฤๅษีมือ ฤๅษีมือ เป็นต้น

3.2.4 ระดับรุนแรง (Violent level) ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า BDSM เป็นกิจกรรมทางเพศในรูปแบบหนึ่งที่มีความรุนแรงเป็นองค์ประกอบ ดังนั้นในบางครั้งกิจกรรมดังกล่าวจึงอาจนำไปสู่อันตรายร้ายแรงจนถึงแก่ชีวิต หรืออาจได้รับบาดเจ็บสาหัสได้ ไม่ว่าจะเป็นอันตรายนั้นจะเกิดขึ้นโดยเจตนา หรือ เกิดจากความประมาทของคู่สัมพันธ์เองก็ตาม (เช่น การไม่กล่าวหรือแสดงออกซึ่ง safe word หรือมีการแสดงออกแล้วแต่คู่สัมพันธ์ฝ่าฝืนไม่ยอมหยุดการกระทำนั้น) โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากความตาย หรืออันตรายสาหัสเกิดขึ้นด้วยความเจตนา ไม่ว่าจะเป็นโดยคู่สัมพันธ์ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายก็ตาม ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมทางเพศแบบ BDSM ที่เป็นอันตราย อีกทั้งตัวผู้กระทำยังคงต้องรับโทษทางกฎหมายอีกด้วย

4. BDSM และแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลัก

4.1) BDSM กับแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักในสังคมตะวันตก

เมื่อพิจารณาจากแนวคิดกระแสหลักร่วมสมัยในเรื่องเพศของโลกตะวันตกซึ่งมองเรื่องเพศว่าเป็นเรื่องของความโรแมนติก ความนุ่มนวล ไม่ใช่เรื่องความรุนแรงก้าวร้าว (ธเนศ

วงศ์ยานนาวา, อ้างแล้ว: 30) เนื่องจาก BDSM เป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์เชิงการมารมภ์ที่มีองค์ประกอบของการใช้ความรุนแรงทางกายภาพผสมผสานกับการใช้อำนาจเพื่อแสวงหาความพึงพอใจทางกามารมย์ ดังนั้น BDSM จึงถูกมองว่าเป็นพฤติกรรม กิจกรรมและความสัมพันธ์ทางเพศที่นอกกรอบของแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลัก

นอกจากนี้ตามแนวคิดของลัทธิสโตอิก (Stoicism) ที่มองว่าความรู้สึกต่างๆไม่ว่าเจ็บปวดหรือทุกข์ทรมานนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์อย่างถูกต้องตามทำนองคลองธรรม (ethical life) ชีวิตที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมนั้นจะต้องดำเนินไปและอยู่ภายใต้ความมีเหตุผล (reasons) ทั้งนี้ความหรรษาทางเพศเป็นภัยโดยตรงต่อความมีเหตุผล (Gail Hawkes, 2004: 45) ดังนั้นจากมุมมองของลัทธิสโตอิกนี้ กิจกรรมและความสัมพันธ์แบบ BDSM ที่ดำเนินไปเพื่อการแสวงหาความสุขทางเพศเพียงอย่างเดียวนั้นจึงไม่สอดคล้องและเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตอย่างมีเหตุผลและถูกต้องตามทำนองคลองธรรมเท่าใดนัก

หากพิจารณาจากมุมมองของศาสนาคริสต์จะพบว่า BDSM ก็เป็นสิ่งที่ขัดต่อแนวคิดพื้นฐานเรื่องเพศของศาสนาคริสต์เช่นกัน เนื่องจากศาสนาคริสต์มองว่าความปรารถนาทางเพศ (sexual desire) เป็นเรื่องของบาปภายใน (internal sin) ที่อยู่ติดตัวในมนุษย์มาแต่กำเนิด โดยเฉพาะผู้ชายจะมีความปรารถนาทางเพศมาก เพื่อให้มนุษย์สามารถเอาชนะบาปในตัวนั้นได้ มนุษย์จึงต้องอดทนอดกลั้นต่อความปรารถนาทางเพศ (Cecil Greek and William Thompson, 1992: 601-616) กิจกรรมทางเพศนั้นจะมีได้ก็เพื่อการดำรงเผ่าพันธุ์ (reproduction) เท่านั้น ไม่ใช่เพื่อความพึงพอใจทางกามารมย์ ดังนั้นการที่ BDSM ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการทางเพศจึงเป็นสิ่งที่เป็นปฏิปักษ์กับแนวความคิดและความเชื่อเรื่องการสกัดกั้นความต้องการและแรงปรารถนาทางเพศและให้มีเพศสัมพันธ์เพื่อการสืบเผ่าพันธุ์เท่านั้นของศาสนาคริสต์โดยสิ้นเชิง

และที่สำคัญในอดีตในสังคมตะวันตกเอง BDSM โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ Sado-masochism เคยถูกมองว่าเป็นความผิดปกติทางจิตเวช (psychiatric disorder) ซึ่งต้องการคำอธิบายทางพยาธิวิทยาและการรักษา (Darren Langdridge and Meg Baker, 2007: 3-4)

อย่างไรก็ตามการเติบโตขึ้นของชุมชน BDSM ทั้งในฝั่งอเมริกาและยุโรป ซึ่งเป็นผลมาจากแรงขับเคลื่อนทางสังคมของผู้ที่ปฏิบัติหรือมีรสนิยมแบบ BDSM โดยมีการรวมกลุ่มรวมตัวกันเป็นสมาคมและชุมชน มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น งานเลี้ยงพบปะสังสรรค์ของในหมู่ผู้ชื่นชอบ BDSM หรือการให้ความรู้แก่ทั้งบรรดาสมาชิกของชุมชนและสังคมโดยรอบเกี่ยวกับ BDSM รวมถึงการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ตลอดจนการเข้าไปผลักดันในการเมือง จน

BDSM ค่อยๆกลายเป็นวัฒนธรรมย่อย (sub-culture) และได้รับการยอมรับในสังคมตะวันตกในระดับหนึ่ง (Kathy Sisson, 2007:18-26) และนอกจากนี้ยังมีผลการศึกษาทางจิตวิทยาเป็นสนับสนุนว่า BDSM ไม่ใช่ความผิดปกติทางจิต เช่น การศึกษาของ Andreas Wismeijer และ Marcel van Assen (2013) ที่บ่งบอกว่า BDSM เป็นเรื่องของกิจกรรมสันทนาการ (recreational leisure) มากกว่าที่จะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงอาการทางจิต และนอกจากนี้สื่อก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้สังคมตะวันตกเข้าใจและยอมรับ BDSM ในฐานะที่เป็นกิจกรรมทางเพศเฉพาะกลุ่มหรือเพศวิถีทางเลือก (alternative sexuality) ที่มีพื้นที่ส่วนหนึ่งในสังคมแม้จะไม่สามารถเข้าไปแทนที่แนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักได้ก็ตาม (Margot Weiss, อ้างแล้ว: 111-116) ในบางครั้งสื่อนำเสนอ BDSM ในภาพลักษณ์ที่เป็นความสัมพันธ์โรแมนติกของคู่รัก ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์เรื่อง Secretary (2002) หรือ Fifty Shades of Grey (2015) สิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้นในสังคมตะวันตกเป็นปัจจัยที่ทำให้ความเข้าใจหรือมุมมองว่า BDSM เกี่ยวข้องกับโรคทางจิตเวชก็ค่อยๆเลือนหายไป พร้อมๆกับการยอมรับว่ากิจกรรมและความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นวิถีชีวิตและรสนิยมทางเพศรูปแบบหนึ่ง (Darren Langdridge and Meg Baker, อ้างแล้ว: 3-4)

4.2) BDSM กับแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักในสังคมไทย

สำหรับ BDSM ในสังคมไทยนั้น ณ ปัจจุบัน เช่นเดียวกับเรื่องเพศเชิงกามารมณ์อื่นๆ ที่ยังไม่ค่อยจะมีพื้นที่ในสังคมเท่าใดนัก ทั้งนี้ BDSM ในฐานะที่เป็นเรื่องทางเพศเชิงกามารมณ์ ไม่ค่อยจะลงรอยกับแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักที่ถูกสร้างขึ้นและกำกับโดยรัฐเท่าใดนัก โดยรัฐมองเรื่องเพศในแง่ลบ กล่าวคือมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิดการแสดงออกทางเพศอย่างเปิดเผยเป็นเรื่องไม่ดี ไม่ควรไปกระตุ้นเร้าความต้องการทางเพศ หรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวในเรื่องเพศมากนัก และเรื่องเพศต้องได้รับการกำกับควบคุม (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551: 7) เมื่อพิจารณาถึงธรรมชาติของกิจกรรมและความสัมพันธ์แบบ BDSM ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระตุ้นกามารมณ์ ความต้องการหรือแรงปรารถนาทางเพศและการตอบสนองต่อสิ่งเหล่านั้นนั้นโดยตรง รวมไปถึงในบางครั้งมีการนำเสนอหรือเปิดเผยกิจกรรม BDSM อย่างโจ่งแจ้งในสื่อบางประเภท (เช่น สื่อโป๊) ซึ่งแน่นอนว่าลักษณะเช่นนี้ของ BDSM จะถูกมองว่าเป็นไม่เหมาะสมไม่ควรจากแนวคิดกระแสหลักเรื่องเพศในสังคมไทย ทำให้ BDSM ถูกขับให้อยู่นอกพื้นที่ของแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักของสังคมไทยไป (ยกเว้นกรณีเดียวที่ว่ากิจกรรม BDSM นั้นกระทำโดยสามีภรรยาอยู่ในที่ลับส่วนตัว ซึ่งแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักของสังคมไทยจะไม่ก้าวล่วงเข้าไปในกิจกรรมทางเพศที่อยู่ภายใต้สถาบันการแต่งงานและกระทำอย่างเปิดเผยโจ่งแจ้ง (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, อ้างแล้ว: 7))

และที่สำคัญไปกว่านั้น BDSM ยังถูกตีตราจากหน่วยงานรัฐสาธารณสุขของไทยว่าเป็นเรื่องของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ คู่มือสายสุขภาพจิต 1667 โดยกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขซึ่งระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “ชาติสัมพันธ์มาโซคิสม์เป็นความเบี่ยงเบนทางเพศแบบหนึ่ง โดยที่ชาติสัมพันธ์มีความสุขทางเพศด้วยการทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด ส่วนมาโซคิสม์จะตรงกันข้ามคือจะมีความสุขทางเพศได้เมื่อได้รับความเจ็บปวด ...” (อัจฉรา มุ่งพานิชย์, ม.ป.ป.: 166) ซึ่งเป็นการตอกย้ำว่า BDSM เป็นกิจกรรมของผู้มีความวิปริตทางเพศซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาจากจิตแพทย์ (สุวัทนา อารีพรรค, 2528: 69)

นอกจากนี้สื่อก็เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่สำคัญในการสร้างค่านิยม ทศนคติของสังคมให้เป็นไปในทางที่ผู้ผลิตสื่อต้องการ โดยอาจอยู่ในรูปแบบของการบอกกับผู้รับสาร ไม่ว่าจะโดยตรงที่ต้องการให้ผู้รับสารมีความเชื่อเช่นที่สื่อชี้แนะ หรือโดยอยู่ในรูปแบบของการค่อยๆ สอดแทรกเรื่องราวต่างๆ ที่ผู้ผลิตสื่อต้องการโดยที่ผู้รับสารไม่รู้ตัว สื่อบางสื่อในสังคมไทยนำเสนอ BDSM ในฐานะที่เป็นสิ่งแปลกปลอมและพฤติกรรมกามวิถิตารที่มีการเลียนแบบมาจากสื่อต่างประเทศ เช่น ในกรณีการนำเสนอข่าวในหมวดอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ฉบับหนึ่งว่า “... ล่าสุด มีการขายบริการทางเพศให้กลุ่มที่นิยมความรุนแรงทางเพศ ด้วยการรับจ้างถูกทรมาน ถูกโบย ไขความรุนแรง เลียนแบบ การมีเช็ลล์แบบวิถิตารของหนังโป๊ญี่ปุ่น โดยมีเงื่อนไขว่า “ทรมานได้ แต่ห้ามมีเพศสัมพันธ์” (“รับจ้างถูกเย็บ...เช็ลล์ชาติสัมพันธ์”, 2555) หรือในกรณีของสื่อละครเรื่อง “แม่เหล็กเกิดได้” ตอนที่ 7 ออกอากาศเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2558 ทางช่อง 8 ที่นำเสนอภาพของ BDSM ในลักษณะที่ทับซ้อนกับอาการผิดปกติทางจิตอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยนำเสนอภาพของตัวละครหญิง “ศรี” มีอาการคลุ้มคลั่งชอบโดนตบตีแล้วจะเกิดอารมณ์ทางเพศ หรือ มาโซคิสม์ ในขณะที่ตัวละครชาย “จำพยับ” ถูกเสนอภาพในฐานะเป็นผู้ใช้ความรุนแรงก่อนมีกิจกรรมทางเพศ หรือ ชาติสัมพันธ์ หากพิจารณาจากบริบทในสังคมไทยตามที่ได้อีกตัวอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่า อย่างน้อยที่สุดบนพื้นที่ของสื่อ BDSM ถูกจัดให้เป็นพฤติกรรมที่ผิดประหลาดเป็นอาการทางจิตประสาทหรือไม่ก็วิปริตวิถิตาร ไม่ใช่เรื่องของรสนิยม ความสัมพันธ์ หรือวิถีชีวิตทางเพศรูปแบบหนึ่งอย่างที่สังคมตะวันตกมองแต่อย่างใด

ผลกระทบหลักที่สำคัญอันอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มผู้มีรสนิยมทางเพศแบบ BDSM จากมุมมองดังกล่าวของสื่อ หรือสังคม คือ ความเข้าใจผิดของสังคมที่มีต่อกลุ่มบุคคลเหล่านี้ อันเป็นการนำไปสู่การผลักให้บุคคลในกลุ่มเหล่านี้ รวมถึงสื่อที่นำเสนอกิจกรรมทางเพศในรูปแบบ BDSM ให้ไปอยู่ชายขอบของสังคม นอกจากนั้นจากพื้นฐานในการขาดความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องในความสัมพันธ์แบบ BDSM อีกทั้งยังอาจนำไปสู่การชี้แนะให้สังคมเข้าใจ BDSM เพียงแต่ด้านเดียวในแง่ลบ คือ มอง BDSM เป็นเรื่องของกามารมณ์ที่รุนแรง ป่าเถื่อน ล่วงละเมิดต่อ

และเหยียดย่ำศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดพื้นฐานของ BDSM ที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้นว่า BDSM เป็นเรื่องของปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่แสวงหาความพึงพอใจทางกามารมณ์ผ่านทางกิจกรรมและความสัมพันธ์เชิงการใช้อำนาจและความเจ็บปวดทางร่างกาย แต่ทั้งหมดนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยินยอม ความไว้นื้อเชื่อใจกันระหว่างผู้ที่เข้าร่วมในกิจกรรม BDSM ซึ่งมีมิติเหล่านี้ของ BDSM ขาดหายไปจากการรับรู้ของสังคมไทย

นอกจากนี้ในสังคมไทย กลุ่มคนที่มีรสนิยม BDSM ยังไม่สามารถรวมตัวกันเป็นสมาคมหรือชุมนุมอย่างเป็นทางการเพื่อขับเคลื่อนและเปิดพื้นที่ให้ BDSM ได้รับการยอมรับในสังคมไทย อย่างมากที่สุดเท่าที่กลุ่มผู้มรสนิยม BDSM ทำได้คือการประกาศหาคู่ BDSM หรือการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลผ่านทางกระดานสนทนาหรือทางเครือข่ายสังคมเท่านั้น ซึ่งสิ่งนี้ก็เ็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การยอมรับ BDSM ในสังคมไทยยังไม่อาจเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมได้

บทสรุป

จุดมุ่งหมายของปฏิสัมพันธ์ทางเพศของมนุษย์นั้นไม่ถูกจำกัดอยู่แต่เฉพาะการสืบพันธุ์ หากแต่ยังรวมถึงการการมีสัมพันธ์ทางเพศเพื่อความสุขทางกามารมณ์อีกด้วย BDSM ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมและความสัมพันธ์เชิงกามารมณ์ที่เป็นส่วนผสมของการใช้อำนาจ/อยู่ใต้อำนาจ การก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางร่างกาย การยินยอม และความไว้นื้อเชื่อใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ในสังคมตะวันตกแม้ว่า BDSM จะถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลัก และเคยถูกมองว่าเป็นความผิดปกติทางจิต แต่ด้วยการรวมตัวและขับเคลื่อนทางสังคมของกลุ่มผู้นิยม BDSM ประกอบกับการศึกษา BDSM ในเชิงจิตวิทยาที่บ่งชี้ว่า BDSM ไม่ใช่เรื่องความผิดปกติทางจิต และการที่สื่อมีส่วนสำคัญในการนำเสนอภาพลักษณ์ของ BDSM ที่ไม่ถูกจำกัดอยู่แค่เรื่องของความรุนแรงทางเพศ การละเมิดหรือเหยียดหยามศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แต่ในฐานะที่เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ของมนุษย์ ทำให้ BDSM ได้รับการยอมรับในฐานะวัฒนธรรมย่อยและมีพื้นที่ในสังคมตะวันตกในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม มุมมองทางเพศของแต่ละสังคมจะเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขของอำนาจที่มีอิทธิพลต่อการชี้นำทางสังคมซึ่งเงื่อนไขที่มีอิทธิพลที่สุด คือ การเผยแพร่ความคิดเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีที่รัฐใช้เป็นบรรทัดฐานเพื่อควบคุมและจัดระเบียบเพศภาวะและเพศวิถีของประชาชน ในกรณีของสังคมไทย รัฐได้วางกรอบเรื่องเพศไว้จนกลายเป็นแนวคิดเรื่องเพศกระแสหลักที่มองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ไม่ควรไปกระตุ้นกามารมณ์ และหากจะมีกิจกรรมทางเพศกิจกรรมเหล่านั้นจะต้องอยู่ภายใต้สถาบันการแต่งงานระหว่างชายหญิงและ

กระทำในที่มืดซิด บุคคลใดที่มีพฤติกรรมผิดไปจากชุดความรู้เหล่านี้ก็จะถูกจัดว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม

ด้วยกรอบแนวคิดทางเพศกระแสหลักเช่นนี้ ทำให้ผู้ที่มีรสนิยม BDSM ก็เช่นเดียวกันที่ถูกมองจากคนส่วนใหญ่ในสังคมว่าเป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน วิปริต และเป็นพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ เนื่องจากค่านิยมทางด้านเพศส่วนใหญ่ของสังคมไทยยังคงยอมรับเพียงบุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศในลักษณะทั่วไป หรือพฤติกรรมทางเพศในกระแสหลัก

นอกจากนี้หน่วยงานรัฐและสื่อบางสื่อในสังคมไทยได้สร้างชุดความรู้ในเรื่อง BDSM ในมิติเดียวคือ BDSM เป็นเรื่องความวิปริตทางเพศและผิดปกติทางจิต โดยปราศจากศึกษาให้ถ่องแท้ถึงธรรมชาติของ BDSM ประกอบกับการขาดแรงขับเคลื่อนทางสังคมของกลุ่มผู้นิยม BDSM ทำให้ BDSM มีพื้นที่การยอมรับในสังคมไทยอยู่น้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลย ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ที่มีรสนิยม BDSM ถูกมองว่าเป็นพวกวิปริตทางจิตและถูกผลักไสให้ไปอยู่ชายขอบของสังคม ที่สำคัญไปกว่านั้นหากการรับรู้เรื่อง BDSM ของสังคมไทยยังคับแคบอยู่เช่นนี้ สังคมไทยจะไม่มีทางที่จะเข้าใจธรรมชาติของ BDSM และยอมรับการมีอยู่ของ BDSM ในฐานะรสนิยมทางเพศหรือวิถีชีวิตเฉพาะกลุ่ม หรือเพศวิถีทางเลือกอย่างที่เกิดขึ้นในสังคมตะวันตกที่ BDSM ถูกยอมรับในฐานะวัฒนธรรมย่อยได้เลย

เอกสารอ้างอิง

- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). **ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี : ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ/เรื่องเพศในประวัติศาสตร์ไทย**. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง
ธเนศ วงศ์ยานนาวา. (2551). **เพศ : จากธรรมชาติ สู่จริยธรรม จนถึงสุนทรียะ**.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มติชน
- สุวัทนา อารีพรรค. (2528). **กามวิปรีต**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัจฉรา มุ่งพานิชย์. (ม.ป.ป.). “เชื้อกษัตริย์กับมาโซคิสต์”. **สายสุขภาพจิต 1667**. [ออนไลน์]
เข้าถึงจาก <http://www.dmh.go.th/1667/manual1667.pdf>
- Andreas Wismeijer and Marcel van Assen. (2013). “Psychological Characteristics of BDSM Practitioners”. **Journal of Sexual Medicine**. Volume 10. Issue 8.
- Cecil Greek and William Thompson. (1992). “Antipornography Campaigns: Saving the Family in America and England”. **International Journal of Politics, Culture and Society**. Volume 5. Issue 4.
- Charles Moser and Peggy Kleinplatz. (2007). “Themes of SM Expression”. in Darren Langdridge and Meg Baker. (eds). **Safe, Sane and Consensual : Contemporary Perspectives on Sadomasochism**. Basingstoke: Palgrave MacMillan
- Darren Langdridge and Meg Baker. (2007). “Situating Sadomasochism”. in Darren Langdridge and Meg Baker. (eds). **Safe, Sane and Consensual : Contemporary Perspectives on Sadomasochism**. Basingstoke: Palgrave MacMillan
- Margot Weiss. (2011). **Techniques of Pleasure : BDSM and Circuits of Sexuality**. Durham: Duke University Press
- Martin Weinberg, Collin Williams and Charles Moser. (1984). “The Social Constituents of Sadomasochism”. **Social Problems**. Volume 31. Number 4.
- E.L. James. (2011). **Fifty Shades of Grey**. Westfield: The Writers’ Coffee Shop
- Gail Hawkes. (2004). **Sex & Pleasure in Western Culture**. Cambridge: Polity Press

Kathy Sisson. (2007). “The Cultural Formation of S/M : History and Analysis”
in Darren Langdridge and Meg Baker. (eds). *Safe, Sane and
Consensual : Contemporary Perspectives on Sadomasochism*.
Basingstoke: Palgrave MacMillan

Sybill Haynes (2000). **Etruscan Civilization: A Cultural History**. Los Angeles:
Getty Publication

Zaina Mahmoud. (2015). “No Means Yes ... If Consent is Obtained :
An Exploration into Psychology and Legality of BDSM and Sexual
Sadism”. **Western Undergraduate Psychology Journal**, Volume 3,
Issue 1

“เด็กหญิงปิ่นส์เสียชีวิตเลียนแบบ’ฟิฟตี้ เซดส์ ออฟ เกรย์”. 10 มีนาคม 2558. **กรุงเทพธุรกิจ**
[ออนไลน์] เข้าถึงจาก [http://www.bangkokbiznews.com/news/
detail/638353](http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/638353)

“รับจ้างถูกเขียน...เซ็กส์ชาดิสม์”. 13 ธันวาคม 2555. **คมชัดลึก**. [ออนไลน์] เข้าถึงจาก
[http://www.komchadluek.net/detail/20121213/147064/รับจ้างถูกเขียน...
เซ็กส์ชาดิสม์.html](http://www.komchadluek.net/detail/20121213/147064/รับจ้างถูกเขียน...เซ็กส์ชาดิสม์.html)

ภาคผนวก : เนื้อเรื่องย่อของนวนิยายในบทความ

Fifty Shades of Grey เป็นนวนิยายแนว erotic romance ที่นำเสนอเรื่องราวของ Anastasia Steele หญิงสาวซึ่งเพิ่งสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยและกำลังเริ่มต้นชีวิตการทำงานกับ Christian Grey นักธุรกิจหนุ่มผู้ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของตนและมีฐานะร่ำรวย โดยความสัมพันธ์ของทั้งสองเริ่มต้นจากความสัมพันธ์ที่มีลักษณะโรแมนติก โดยที่ Anastasia Steele ไม่รู้เลยว่า Christian Grey มีรสนิยมทางเพศแบบ BDSM ต่อมา Christian Grey ได้เปิดเผยให้ Anastasia Steele ได้รู้ถึงรสนิยมทางเพศของตนและนำเธอเข้าสู่โลกของ BDSM

120 Days of Sodom เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 18 โดยมีผู้มีอำนาจและฐานะทางสังคม 4 คนในประเทศฝรั่งเศส อันได้แก่ Duke Bishop Judge และ Banker ได้กักขังชายและหญิงกรุ่นหน้าตาดีจำนวนอย่างละ 8 คนที่ได้มาจากการลักพาตัวมารวมถึงบรรดาลูกสาวแท้ๆของพวกตนอีก 4 คน เพื่อเป็น “เหยื่อ” สำหรับกิจกรรมชาติสัมพันธ์เพื่อความหรรษาทางเพศของพวกตนไว้ในปราสาทอันห่างไกล โดยจะมีโสเภณีหญิงวัยกลางคนจำนวน 4 คน เป็นผู้เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับกิจกรรมและประสบการณ์ทางเพศต่างๆ ที่พวกเธอได้ประสบมาโดยตรงและโดยอ้อมจากผู้มาใช้บริการทางเพศของพวกเธอให้บรรดาผู้มีอำนาจทั้ง 4 ได้ฟัง จากนั้นผู้มีอำนาจทั้ง 4 จะลงมือทำกิจกรรมทางเพศตามเรื่องเล่าของเหล่าโสเภณี ตลอดระยะเวลา 5 เดือน จากพฤศจิกายน ถึง มีนาคมของอีกปีหนึ่ง นอกจากบุคคลเหล่านั้นแล้ว ยังมีเหล่าชายกำยำอีก 8 คนที่ทำหน้าที่ในการร่วมกิจกรรมทางเพศกับ “เหยื่อ” ตามคำสั่งของผู้มีอำนาจทั้ง 4 โดยกิจกรรมชาติสัมพันธ์มีตั้งแต่ การที่ผู้ชายหลั่งน้ำกามลงบนใบหน้าหญิงอ่อนวัย การให้ดื่มกินปัสสาวะและอุจจาระ ความสัมพันธ์ทางเพศในครอบครัว (incest) การโบยตีเพื่อความหรรษาทางเพศ (flagellation) การตัดอวัยวะส่วนต่างๆ การเอาเหล็กแหลมเผาไฟร้อนมาจี้ตามร่างกาย การเขียนดี ไปจนถึงการถลกหนังเหยื่อทั้งเป็น และการทรมานเหยื่อจนถึงแก่ชีวิต

Philosophy in the Bedroom กล่าวถึง Eugenie หญิงสาวเยาว์วัย ที่ยังคงมีความรู้เพียงสักกับทุกสิ่งโดยเฉพาะเรื่องทางเพศ เธอจึงถูกผู้เป็นพ่อแทะส่งมาเพื่อ “เรียนรู้บางสิ่ง” จาก Madame de Saint-Ange หญิงสาววัย 26 ปี ผู้ไม่ศรัทธาในกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมใดๆ (libertine) โดย Eugenie ถูกสอนให้รู้จักกับอีกด้านหนึ่งของมุมที่เป็นด้านมืดที่สุดของมนุษย์ โดยถูกทำให้เชื่อว่าศีลธรรม ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเชื่อทางศาสนา หรือ

แม้กระทั่งความรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องน่าขัน เธอถูกสอนให้เชื่อว่าไม่มีสิ่งใดที่จะยิ่งใหญ่และมีความสำคัญมากไปกว่าการได้ทำในสิ่งที่ตนเองมีความปรารถนา โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น โดยเฉพาะในเรื่องของพฤติกรรม ความต้องการหรือความพึงพอใจที่เกิดขึ้นจากสัญชาตญาณดิบในทางเพศ ซึ่งแม้จะเป็นการเรียนรู้ในระยะเวลาอันสั้น แต่สามารถทำให้ Eugenie เปลี่ยนแปลงจากเด็กสาวผู้ซึ่งประพฤติดนให้อยู่ภายในกรอบกฎเกณฑ์ที่สังคมตั้งไว้ ให้กลับกลายมาเป็นปีศาจร้ายที่มักมากในกามคุณ และพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพียงเพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจในเพศรสของตนเอง

Venus in Furs เล่าเรื่องความรักความสัมพันธ์อันผิดประหลาดระหว่างชายหญิงคู่หนึ่ง ซึ่งฝ่ายชายได้รับความสุขและความพึงพอใจจากการถูกคู่รักกระทำการต่างๆกับตน จุดเริ่มต้นของเรื่องเริ่มจากตัวละครฝ่ายชายที่ชื่อ Severin ได้ร้องขอให้หญิงสาวนามว่า Wanda ให้นำตนเองไปเป็นทาส โดย Severin ยอมให้ Wanda กระทำการต่างๆทั้งการใช้ความรุนแรงและการลดเกียรติความเป็นมนุษย์กับตน Wanda ยอมทำตามแม้ในบางครั้งจะไม่พึงใจที่จะทำนักก็ตาม การถูกกระทำโดย Wanda ทำให้ Severin พบความหรรษาทางกามารมณ์จากการที่ตนเองถูกปฏิบัติเช่นนั้น ซึ่งความสัมพันธ์ในลักษณะนายหญิงและทาสหนุ่มนี้ดำเนินมาเรื่อยๆ จน Wanda พบกับผู้ชายอีกคน จนในที่สุด Severin ซึ่งถูกดูหมิ่นทำให้ขายหน้าจากคนรักใหม่ของ Wanda ก็ไม่ปรารถนาที่จะยอมอยู่ภายใต้อำนาจการกระทำที่ผ่านมามากต่อไป

